

BIJ DEN KEIZER TE GAST

Keizer Wilhelm is een wonderlijk man. Iemand die de meest heterogene dingen vermogen te doen en zijn gedachten geeft aan sterk uiteenlopende onderwerpen.

Alles wat groot gedaan kan worden valt dan ook binnen zijn interessekring.

Daar zit ongetwijfeld iets bewonderenswaardigs in.

Voor al ook omdat bij dien Heerscher hoofd en hart vaak gelijktijdig werken en uit hun impulsen de meest sympathieke daden voortkomen.

Impulsieve mensen mogen dan in de Staatskunde niet altijd de meest gelukkige grepen doen, wanneer zij hun spontaneïteit op het gebied der menschenmin laten werken, dan is de uitwerking in den regel er des te gelukkiger door.

De gasten keeren naar hun buitenverblijf terug, nadat zij een prettigen dag aan het strand hebben doorgebracht.

een aanloopje. Een aanloopje op uw hart en op uw beurs. Een aanloopje vooral bij de Panorama-getrouwen, die van hun vakantie genieten of plannen hebben welke hen spoedig naar buiten zullen brengen, ver van hun gewone werk of omgeving. Gij zijt in Zondagsstemming of gaat er in komen. Mag dit korte bijchrift bij de foto's van het Kaiser Wilhelm-Kinderheim daarvan profiteeren en een opwekking zijn om aan uw reisbelasting te denken?

Herinnert u eens die velen, die ook zoo graag naar buiten zouden willen, die kleine kleuters, voor wie bosch en zee zoo'n overvloed van goeds kunnen doen. En stort dan uw aandeel. Er is geen heerlijker belasting dan deze. En geen die meer wordt gewaardeerd. En overal in den lande zijn bereidwillige belastinginners, vereenigingen en bonden, die vakantiekolonies beheeren of steunen, om ze te ontvangen.

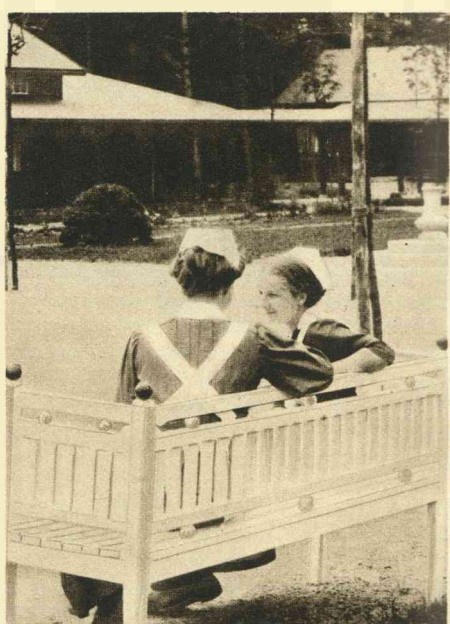
Keizer Wilhelm heeft ook nog een andere bewonderenswaardige eigenschap. Hij kan niets half doen. Dat is benijdenswaardig. Ook voor de 150 Berlijnsche schoolkinderen, die ervan profiteeren, dat hun Keizerlijke gastheer zijn vakantiekolonie met heele middelen tot stand bracht. Groot en groots, zooals het zijn moet. Kijkt de foto's, welke in dit Panorama-nummer staan, er maar eens op aan en ge zult toe moeten geven dat ik niet overdrijf.

Er zijn mensen, wier menschenmin boven allen twijfel verheven is en die toch niet voelen voor vakantie-kolonies. Zij vinden het even doen nippen aan den beker der vrijheid, het maar kort genieten van zeelucht of boschgeur en dan weer teruggaan naar de benauwde stegen der stad, zoo onvoldoende, dat zij niets voelen voor het beginsel. Ik kan niet denken zooals zij. Integendeel. Wanneer men ondervonden heeft, hoe heerlijk versterkend zelfs een kort verblijf in de vrije natuur is, na lange tijden van ingespannen werk, dan moet men wel gelooven aan de wonderdoende werking van de frissche zeelucht en de longen sterkende uitwasemingen der bosschen. Ik voel dan ook warm voor alles waardoor het uitzenden dier kleinen bevorderd wordt. Particulieren, vereenigingen en instellingen, die dat doel beoogen, hebben mijn volste sympathie.

En nu moet ik u een redactioneel geheim verklappen, Panorama-lezeressen en -lezers. Die foto's van Ahlbeck zijn in ons blad niet alleen geplaatst omdat wij ze zoo mooi vonden, noch hebben zij uitsluitend tot doel van de goedhartigheid eens Keizers getuigenis af te leggen. Eerlijk bekend: zij waren

Een groepje gasten in feeststemming.

Een rustig oogenblikje na een drukken dag.

EEN HEERLIJK SPELLETJE AAN HET KOELE ZEESTRAND.